

Č. 3367.

Veřejní úředníci. — Administrativní řízení (Slovensko): Ministr s plnou mocí pro správu Slovenska není příslušný rozhodovati o revisionální žádosti podle § 3 zák. čl. XX : 1901, kterou podal bývalý ze služeb propuštěný městský úředník proti výroku župana, jímž shodně se stolicí prvou byla zamítnuta jeho žádost za opětné ustanovení ve službě téže obce.

(Nález ze dne 15. března 1924 č. 3711).

V ě c: Dr. František J. v L. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o propuštění z městské služby.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: St-I — úředník města L. — byl rozhodnutím župana bývalé župy novohradské ze 14. července 1919 propuštěn ze služby. Podáním de praes. 14. července 1922 domáhal se st-I u městské rady toho, aby vzhledem k tomu, že jeho propuštění ze služby se přičítá jak městskému pensijnímu statutu, tak i zákonným ustanovením, byl znovu dosazen na dřívější služební místo a aby byly mu poukázány příslušné aktivní služební požitky ode dne jeho propuštění ze služby. Městská rada usnesením z 12. srpna 1922 tuto žádost zamítla. Rozhodnutím z 31. prosince 1922 pak zamítl župan bývalé župy novohradské odvolání st-lovo a potvrdil rozhodnutí městské rady.

St-I podal pak z rozhodnutí županova další odvolání k žal. úřadu. Žal. úřad pokládal toto odvolání za revisionální žádost ve smyslu § 3 zák. čl. XX : 1901 a zamítl nař. rozhodnutím tuto žádost, ježto st-I nevedl v žádosti okolnosti, které by znamenaly porušení zákona.

Maje rozhodovati o stížnosti podané do tohoto rozhodnutí, musil se nss nejprve z povinnosti úřední zabývati otázkou, zda naříkaný výrok byl vydán žal. úřadem v mezích jeho úřední příslušnosti. V tomto směru dospěl pak soud k tomuto závěru: Jak patrně z nař. rozhodnutí i z vývodů odvodního spisu podaného žal. úřadem opíral žal. úřad svoji kompetenci k vydání nař. rozhodnutí jedině o ustanovení § 3 zák. čl. XX : 1901.

Podle § 3 zák. čl. XX : 1901 jest proti rozhodnutí úřadu správního II. stolice, které in merito souhlasí s rozhodnutím úřadu I. stolice — pokud takovéto konformátní rozhodnutí úřadu II. stolice nelze výjimečně (§ 2 téhož zák.) naříkati dalším odvoláním — přípustná revisionální žádost k příslušnému ministrovi. Podle § 12 cit. zák. nevztahuje se však ustanovení § 3 tohoto zák. na ony záležitosti, jichž rozhodování náleží do oboru působnosti správního soudu.

V daném případě byla předmětem řízení správního, jež předcházelo vydání nař. rozhodnutí, žádost st-le — městského úředníka — aby byl znovu dosazen na své služební místo, jehož byl zbaven rozhodnutím župana býv. župy novohradské. Tato žádost st-lova byla zamítnuta jak úřadem I. stolice — městskou radou — tak i úřadem II. stolice — županem. Souhlasil tedy v daném případě výrok II. stolice in merito s výrokem I. stolice. Ježto pak nešlo tu o žádný z případů, kdy lze se podle

§ 2 zák. čl. XX : 1091 z konformátního výroku II. stolice odvolati k vyšší stolici správní, byl výrok županův z 31. prosince 1922, kterým byla v II. stolici zamítnuta zmíněná žádost st-lova, konečným výrokem poslední stolice správní v daném případě přípustné a mohl výrok ten podléhati již pouze kognici nss-u předpokládajíc ovšem, že výrok ten byl vskutku rozhodnutím ve smyslu § 2 zák. o ss.

Mohl-li však výrok županův z 31. prosince 1922 podléhati již jen kognici nss-u, pak byla podle § 12 zák. čl. XX : 1901 v daném případě proti tomuto výroku županovu vůbec vyloučena revisionální žádost k ministrowi ve smyslu § 3 cit. zák.

Žal. úřad nebyl tedy v daném případě vůbec příslušným k tomu, aby v základě § 3 zák. čl. XX : 1901 — a jedině o toto ustanovení opírá žal. úřad svoji kompetenci v daném případě — přezkoumával výrok županův z 31. prosince 1922. Učinil-li tak, překročil meze své úřední příslušnosti a jest výrok jeho aktem úřadu nepřislušného, tedy aktem zmatečným

Č. 3368.

Administrativní řízení. — Stavební právo (Slovensko): * **Kompetence, která podle právního stavu před 1. lednem 1923 náležela administrativnímu výboru v III. stolici ve věceh, v nichž rozhodoval v II. stolici župan, nepřešla po 1. lednu 1923 na ministerstvo.**

(Nález ze dne 15. března 1924 č. 3712).

V ě c: Jiří M. a Josef M. v Dolních P. (adv. Dr. Hynek Stolz z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o stavební věc.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Jan M. žádal v únoru 1922 u hlavního služného v N., aby mu bylo uděleno povolení k stavbě komory na obecním pozemku v obci P. při mlýnském náhonu. Při komisionelním jednání konaném dne — vznesli proti této stavbě námitky nynější st-lé Jiří M. a Josef M.

Hlavní služný rozhodnutím z 22. února 1922 udělil Janu M. povolení k stavbě jednak s podmínkou, že se stavbou může se započítí, neprokázali Jiří M. a Josef M. do 15 dnů u služnovského úřadu, že zahájili z ohledů soukromoprávních nároků spor u soudu, jednak pak s podmínkou, že břehy mlýnského náhonu a vůbec odtok vody v mlýnském náhonu nebudou stavbou na úkor třetích osob dotčeny. Župan bývalé župy hontské rozhodnutím z 29. března 1922 zamítl odvolání st-lů a potvrdil rozhodnutí I. stolice.

Podáním ze 16. května 1922 obrátili se st-lé na župní úřad se žádostí, aby byla rozhodnutí obou stolic zrušena a věc znovu projednána.

K tomuto podání zrušil župan své dřívější rozhodnutí a nařídil nové místní šetření. Rozhodnutím z 20. června 1922 vyslovil župan, že k odvolání st-lů podanému do rozhodnutí hlavního služného z 22. února 1922 potvrzuje částečně toto rozhodnutí s dodatkem, že šířka stavby může býti pouze 4 m 70 cm, tak že by vzdálenost stavby od společného domu Jana a Josefa M. činila 7 m 70 cm, vzdálenost pak od domu Jiřího M.